

Ρεπορτάζ Ζ. ΤΣΩΛΗΣ

Η ελληνική κυβέρνηση συντάσσεται από ανάγκη με τη γραμμή της γερμανίδας καγκελαρίου Ανγκελα Μέρκελ, η οποία αντιδρά στον «χορό δισεκατομμυρίων» για την ανάκαμψη της ευρωπαϊκής οικονομίας, παρ' ότι η δημοσιότητα της βυθίζεται και όλοι οι υπουργοί πιέζουν για «άμεση δράση» απέναντι στην κρίση.

Ο υπουργός Οικονομίας κ. Γ. Αλογοσκούφης, ο οποίος βρίσκεται συνεχώς στην «άμυνα», αρνείται γενικευμένες παροχές, παρά τη χαλάρωση του Συμφώνου Σταθερότητας που αποφάσισαν οι Βρυξέλλες, και προσπαθεί να λύσει τον «κόρδιο δεσμό», δηλαδή:

Να ανταποκριθεί στην ανάγκη για τη στήριξη των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών που πλήττονται από την οικονομική κρίση και να αποφύγει τον ευρωπαϊκό οικονομικό έλεγχο για το δημόσιο χρέος, που θα εκτιναχθεί το 2009 πάνω από τα 270 δισ. ευρώ. Στο ποσό δεν υπολογίζονται οι ενισχύσεις των 28 δισ. ευρώ προς τις τράπεζες που θα καταβληθούν με μετρητά που θα δανεισθεί το Δημόσιο ή με ομόλογα που θα εκδώσει το Δημόσιο ή εγγυήσεις που θα παρέχει το Δημόσιο στα πιστωτικά ιδρύματα προκειμένου να συνεχίσουν τις χορηγήσεις στεγαστικών και επιχειρηματικών δανείων κατά το 2009. (Αναλυτικό ρεπορτάζ στην Ανάπτυξη, σελίδα Β11.)

Σε αυτό το πλαίσιο και υπό την ασφυκτική πίεση των άλλων υπουργών για χαλάρωση της οικονομικής πολιτικής και παροχές στο όριο 1,5% του ΑΕΠ σύμφωνα με τις προχθεσινές αποφάσεις του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο ο κ. Αλογοσκούφης ετοιμάζει πακέτο στήριξης της οικονομίας που και αυτό θα χρηματοδοτηθεί με δανεικά.

Ο ίδιος περιμένει να ολοκληρωθούν αύριο και μεθαύριο στις Βρυξέλλες οι συνεδριάσεις των συμβουλίων των υπουργών της ευρωζώνης (Eurogroup) και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Eco/Fin) προκειμένου να εξασφαλίσει την οριστική έγκριση της χαλάρωσης και εν συνεχεία να υποβάλει την πρότασή του στον Πρωθυπουργό.

Επί του παρόντος το υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών επε-

Ο υπουργός Οικονομίας (στη φωτογραφία με τον αρμόδιο επιτροπο για τις Οικονομικές και Νομισματικές Υποθέσεις Χοακίν Αλμουνία) φοβάται την «τιμωρία» των αγορών και αντιδρά στις πιέσεις για γενικευμένη χαλάρωση

■ Ο κ. Γ. Αλογοσκούφης απορρίπτει μείωση του ΦΠΑ αλλά μελετά μείωση φορολογικών συντελεστών στο 24% το 2009

Παροχές με δανεικά

Το πακέτο στήριξης των εισοδημάτων εκτινάσσει το δημόσιο χρέος

Η φορολογική κλίμακα για τα εισοδήματα του 2009

(με επίσηυση της μείωσης του κεντρικού συντελεστή στο 24%, ποσά σε ευρώ)

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	ΜΙΣΘΩΤΟΣ - ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΑΙΔΙΑ			
	ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ (%)	ΦΟΡΟΣ ΚΛΙΜΑΚΙΟΥ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ ΦΟΡΟΥ
12.000	0	0	12.000	0
18.000	24	4.320	30.000	4.320
45.000	35	16.650	75.000	20.970
άνω των 75.000	40			

ξεργάζεται μια σειρά κινήσεις και αποφάσεις που θα εξασφαλίσουν τα εξής:

1 Την είσπραξη προκαταβολής 409 εκατ. ευρώ από το Εθνικό Σχέδιο Περιφερειακής Ανάπτυξης, που θα διατεθούν εξ ολοκλήρου σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις και προγράμματα ενίσχυσης της απασχόλησης.

Το «πράσινο φως» έδωσε ήδη η αρμόδια επιτροπή Ντανούτα Χύμπερ, η οποία ανακοίνωσε προχθές ότι όλα τα κράτη-μέλη μπορούν να εκταμιεύσουν προκαταβολικά τα κονδύλια που προβλέπονται στο ΕΣΠΑ για το 2009. Συνολικά το προβλεπόμενο ποσό αντιστοιχεί σε 3,8 δισ. ευρώ για τις 15 χώρες της ευ-

ρωζώνης (δηλαδή, 2,5% του συνόλου των κονδυλίων), 2,3 δισ. ευρώ για τις υπόλοιπες 12 χώρες της ΕΕ (2% του συνόλου) και 155 δισ. ευρώ για τα προγράμματα διασυνοριακής συνεργασίας.

2 Την εγγύηση δανείων ύψους 350 εκατ. ευρώ για μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις από το Ταμείο ε-

γυοδοσίας (ΤΕΜΠΤΕ). Τα δάνεια που θα χορηγηθούν από τις τράπεζες θα είναι άτοκα και θα επιδοτούνται από το Ταμείο.

3 Την εγγύηση στις τράπεζες των στεγαστικών δανείων ανέργων, χαμηλόμισθων και συνταξιούχων που θα βρεθούν σε αδυναμία αποπληρωμής των δόσεών τους.

4 Την παράταση ως το τέλος του 2010 των επιδοτήσεων του επενδυτικού νόμου για τις ιδιωτικές επενδύσεις που συνδέονται με τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Ο υπουργός αποκρούει τις πιέσεις για μείωση των συντελεστών του ΦΠΑ, δεδομένου ότι τα έσοδα του Δημοσίου έχουν υποχωρήσει σημαντικά τους τελευταίους μήνες, ενώ προβάλλει το επιχειρήμα ότι «οι πρώτοι που θα ευνοηθούν είναι οι εισαγωγείς που παίρνουν επιστροφή ΦΠΑ».

Για τη στήριξη των εισοδημάτων μελετώνται τα εξής μέτρα:

1 Η μείωση των φορολογικών συντελεστών κερδών και των εισοδημάτων από 25% σε 24% το 2009, δηλαδή έναν χρόνο ενωρίτερα απ' ό,τι προγραμματίζε η κυβέρνηση. Κατά τις πληροφορίες ο πρωθυπουργός κ. Κ. Καραμανλής δέχεται εισηγήσεις η μείωση να φθάσει ως και το 23% εφ' όσον οριστικοποιηθεί ότι δεν θα υπάρξει μείωση στον ΦΠΑ.

2 Η παράταση του χρόνου καταβολής των επιδομάτων ανεργίας από έναν σε 18 - 24 μήνες. Επιπρόσθετα τα επιδόματα ανεργίας θα αναπροσαρμοστούν με βάση τις αυξήσεις που προβλέπονται στη Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

3 Η καταβολή άμεσων εισοδηματικών ενισχύσεων σε ανέργους, συνταξιούχους και μονογονεϊκές οικογένειες. Πρόκειται για το επίδομα θέρμανσης 300 ευρώ που θα καταβληθεί σε δύο δόσεις και το επίδομα φτώχειας που ακόμη δεν έχει προσδιορισθεί σε ποίους και πώς θα δοθεί.

4 Η αύξηση του ΕΚΑΣ από 230 σε 300 ευρώ και της κατώτατης σύνταξης του ΟΓΑ από 330 σε 400 ευρώ.

Για την αντιμετώπιση της ανεργίας προγραμματίζεται η επιδότηση από τον ΟΑΕΔ 200.000 θέσεων εργασίας για ανέργους νεαρής ηλικίας, κυρίως στους τομείς του τουρισμού, των κατασκευών και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Το είχε φωνάξει πρώτος ο Υβ Μοντάν, σε μια εκπομπή της γαλλικής τηλεόρασης, αρχές της δεκαετίας του '80. «Ζήτω η κρίση!». Νομίζω ότι θα έπρεπε σήμερα να το επαναλάβουμε όλοι μαζί εν χορώ. Στην εποχή της απόλυτης ευκολίας και της γενικής σαχλαμάρας, η κρίση ήλθε επιτέλους να βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Να τους γυρίσει όλους στα κυβικά τους.

Διότι η κρίση είναι σοβαρό πράγμα. Χρειάζεται πολιτικούς και πολιτικές. Χρειάζεται σχέδιο και σοβαρότητα. Χρειάζεται κυρίως μια κοινωνία που θα αποφασίσει να κοιτάξει τον εαυτό της στον καθρέφτη.

Το 85,3% των Ελλήνων δηλώνουν στην τελευταία έρευνα της GPO ότι φοβούνται πως η κρίση θα επιδεινώσει το επίπεδο της ζωής τους. Δεν ξέρω αν έχουν δίκιο, αλλά το ζήτημα είναι αλλού: το 85,3% των Ελλήνων παραδέχονται εμμέσως ότι το επίπεδο της ζωής που ζουν σήμερα είναι εύθραστο και ευμετάβλητο. Οτι κινδυνεύει στην πρώτη φουσκοθαλασσιά.

Ζήτω η κρίση!

Του Ι. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ

Και σε αυτό έχουν δίκιο. Μια κοινωνία που εργάζεται μετρίως, που διεκδικεί ακαταπαύτως, που παράγει ελάχιστα και που καταναλώνει αλόγιστα είναι εξ ορισμού μια εύθραστη κοινωνία. Το επίπεδο διαβίωσης στο οποίο τελικά καταλήγει είναι προϊόν συγκυρίας και περιστάσεων. Μπορεί να κλυδωνιστεί με την παραμικρή αφορμή. Το γνωρίζουν ενδομύχως ακόμη κι αυτοί που επωφελούνται από τη συγκυρία και τις περιστάσεις.

Εκεί επάνω, λοιπόν, ξεσπάει η κρίση. «Μεγάλη αναταραχή, υπέροχη κατάσταση» έλεγε ο πρόεδρος Μάο. Μια ανέλπιστα ευκαιρία να ξεχωρίσει η ήρα

από το σιτάρι, να τεθούν τα κοινωνικά προαπαιτούμενα σε πιο ορθολογική βάση. Και, ταυτοχρόνως, μια πρόκληση για όλους.

Διότι τώρα τα πράγματα σοβάρεψαν.

Ποιος πολιτικός θα συνεχίσει να πολιτεύεται χωρίς σχέδιο και χωρίς συγκρότηση, με τον λαϊκισμό «των απλών απαντήσεων στα σύνθετα προβλήματα»; Και ποιοι ψηφοφόροι θα επικροτήσουν έναν πολιτικό που απλώς τους κλείνει το μάτι;

Ποιος επιχειρηματίας, μικρός ή μεγάλος, θα επιζητήσει με τη λαμογιά και την άρπα-κόλλα; Ποιος μαγαζάτορας θα επιβιώσει κλέβοντας απλώς τους πελάτες του; Και ποια τράπεζα θα περιο-

ριστεί στον ρόλο του προστατευόμενου τοκογλύφου;

Ποια κοινωνία μπορεί να προσποιείται ότι θα ζήσει αύριο όπως ζούσε χθες, όταν το 85,3% των μελών της γνωρίζει και φοβάται ότι το αύριο θα είναι χειρότερο από το χθες;

Και ποιος καταγκιοζάκος θα συνεχίσει να περιφέρει παλαιές συνταγές και αποτυχημένες λύσεις σε καινούργια προβλήματα; Ποιος καταγκιοζάκος της «Αριστεράς» και ποιος καταγκιοζάκος της «Δεξιάς»;

Επί της ουσίας, βεβαίως, δεν είμαι καθόλου αισιόδοξος. Καμία κοινωνία δεν αλλάζει από τη μια μέρα στην άλλη με τη μέθοδο της σφαλάρας. Υποθέτω ότι και αύριο θα υπάρχουν δήμαρχοι που διαδηλώνουν εναντίον των ξένων επενδύσεων, καταστροφικοί συνδικαλιστές, απατεώνες ρασοφόροι, αυνεϊδητοι πολιτικοί και κομπιναδόροι επιχειρηματίες. Απλώς πολλοί από αυτούς θα ματώσουν. Και δεν τους λυπάμαι καθόλου.

Ευρωπαϊκή σύγχυση για τα μέτρα

Συνέχεια από τη σελ. Α10

τον επόμενο χρόνο πιο συχνά «για ψώνια στο Λονδίνο».

Στο Βερολίνο, ωστόσο, τα βλέπουν τα πράγματα με άλλο μάτι. Η γερμανική οικονομία, χάρη κυρίως στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις επί καγκελαρίας Γκέρχαρντ Σρέντερ, είναι ίσως ανταγωνιστικότερη παρά ποτέ και το πλεόνασμα του εξωτερικού εμπορικού ισοζυγίου της χώρας έχει φθάσει σε δυσθεώρητα ύψη. Η Γερμανία θεωρεί ότι, εκτός από την τόνωση της κατανάλωσης, οι δυτικές χώρες καλά θα κάνουν να αρχίσουν και αυτές να εκτιμούν «τα αγαθά της αποταμίευσης», παραβλέποντας φυσικά σκοπίμως ότι αποταμίευση «παρα του μη έχοντος» δύσκολα μπορεί κανείς να αναμείνει.

Η γαλλική προεδρία της ΕΕ του κ. Νικολά Σαρκοζί, ακροβατώντας ανάμεσα στις δύο προαναφερθείσες διαμετρικώς αντίθετες αντιλήψεις, κατάφερε εν πάση περιπτώσει να φθάσει σε έναν συμβιβασμό τον οποίο δημοσιοποίησε αυτή την εβδομάδα ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο. Η ΕΕ θα αφιερώσει κατά μέσον όρο την ερχόμενη διετία το 1,5% του ΑΕΠ της, δηλαδή περίπου 200 δισ. ευρώ, για την τόνωση των οικονομικών δραστηριοτήτων στις χώρες-μέλη. Από 'δώ και στο εξής βέβαια τα κράτη-μέλη θα πρέπει να συμφωνήσουν ποιο θα δαπανήσει πόσα και πού. Μια πρώτη συζήτηση θα γίνει στο επόμενο Eco/Fin και στη συνέχεια στις 12 Δεκεμβρίου στο επίπεδο των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων. Το ζητούμενο εν προκειμένω είναι ο συντονισμός των δράσεων των κρατών-μελών, λαμβανομένου υπόψη ότι η «συμβολή» της κάθε χώρας στη συνολική προσπάθεια για την υπέρβαση της κρίσης θα είναι απολύτως συναρτημένη με τη γενικότερη κατάσταση της οικονομίας της. Οι χώρες που τα τελευταία χρόνια των ισχυρών ρυθμών ανάπτυξης εξυγίαναν τα δημόσια οικονομικά τους θα έχουν μεγαλύτερα περιθώρια παρεμβάσεων και οι υπόλοιποι μικρότερα, υπενθύμιζε με νόημα αυτή την εβδομάδα ο αρμόδιος επί των Οικονομικών επίτροπος κ. Χοακίν Αλμοούνια.

Με βάση αυτή την κεντρική πολιτική κατεύθυνση είναι σαφές ότι για την ελληνική οικονομία τα περιθώρια είναι εξαιρετικά περιορισμένα αφού τόσο το δημόσιο χρέος όσο και το εξωτερικό ισοζύγιο δεν της δίδουν τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσει τα αναγκαία για την αντιμετώπιση της κρίσης αναχώματα. Τομείς όπως ο τουρισμός και η ναυτιλία, που σίγουρα θα υποφέρουν το 2009, ίσως δε και το 2010, δεν θα ενισχυθούν επαρκώς, ενώ οι όποιες ενισχύσεις επιτραπούν από τις Βρυξέλλες θα επιτραπούν υπό συγκεκριμένους όρους και με συμπεφωνημένες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις ώστε να μη γίνει σε λίγα χρόνια η Ελλάδα Ουγγαρία.

Ο Μπαράκ Ομπάμα μιλάει στους δημοσιογράφους ενώ παρακολουθούν (από αριστερά) οι Τίμοθι Γκάιτνερ, νέος υπουργός Οικονομίας, Κριστίνα Ρόμερ, νέα επικεφαλής του Σώματος Οικονομικών Συμβούλων του Λευκού Οίκου, Λόρενς Σάμερς, ο οποίος ανέλαβε και επίσημα την ηγεσία του Εθνικού Οικονομικού Συμβουλίου, και Μέλοντι Μπαρνς, νέα επικεφαλής του Συμβουλίου Εσωτερικής Πολιτικής

Η αντεπίθεση του Ομπάμα

Ο νεοεκλεγείς πρόεδρος παίρνει την κατάσταση στα χέρια του παρουσιάζοντας την οικονομική πολιτική του και διορίζοντας το νέο επιτελείο του

Ρεπορτάζ Γ. ΤΣΙΑΡΑΣ

Με την παρουσίαση του νέου οικονομικού επιτελείου του αλλά και με τρεις διαδοχικές συνεντεύξεις Τύπου με αποκλειστικά οικονομικό περιεχόμενο ο νεοεκλεγείς πρόεδρος των ΗΠΑ Μπαράκ Ομπάμα δείχνει επιτέλους αποφασισμένος να πάρει την κατάσταση στα χέρια του.

Θορυβημένος από τις ολοένα και πιο αρνητικές εξελίξεις στο μέτωπο της οικονομικής κρίσης, υποσχέθηκε να εφαρμόσει κοφτερό ψαλίδι στις «αχρείαστες» δημόσιες δαπάνες, στον νέο ομοσπονδιακό προϋπολογισμό, προκειμένου να ωθήσει «το αμερικανικό έθνος προς μια νέα κατεύθυνση», όπως δήλωσε χαρακτηριστικά.

Και στις τρεις συνεντεύξεις του, από τη Δευτέρα ως την Τετάρτη, ο κ. Ομπάμα κάλεσε ξανά και ξανά το Κογκρέσο να «περάσει» το ταχύτερο δυνατόν το νέο πακέτο τόνωσης της οικονομίας, που, σύμφωνα με εκτιμήσεις αναλυτών, θα κυμανθεί μεταξύ 500 και 700 δισ. δολαρίων.

Το νέο πακέτο θα περιλαμβάνει φοροαπαλλαγές για τα χαμηλότερα εισοδήματα αλλά και μεγάλες δαπάνες για δημόσια έργα και νέες ενεργειακές και άλλες υποδομές, με έμφαση στις εναλλακτικές πηγές «καθαρής» ενέργειας. Ζήτησε μάλιστα από το Κογκρέσο, όπου οι Δημοκρατικοί διαθέτουν πλέον άνετη πλειοψηφία, να «περάσει» τα νέα μέτρα ταχύτερο – ει δυνατόν και στις 6 Ιανουαρίου, όταν θα πραγματοποιηθεί και η πρώτη συνεδρίαση της Κάτω Βουλής με τη νέα σύνθεσή της, ώστε η προεδρία του «να ξεκινήσει τρέχοντας».

Όσον αφορά τα πρόσωπα, ο Ομπάμα άφησε κατά μέρος τις υποσχέσεις για «αλλαγή» στην Ουάσινγκτον και επέλεξε τελικά για την καυτή καρέκλα του υπουργείου Οικονομικών έναν «ινσάνιτερ»: τον συνολικό του Τίμοθι Γκάιτνερ, πρόεδρο της ομοσπονδιακής τράπεζας της Νέας Υόρκης και γνωστό «μεσολαβητή» της Fed με τα μεγάλα κεφάλ(α)ια της Γουόλ Στριτ. Ο κ. Γκάιτνερ θεωρείται μάλιστα «αρχιτέκτονας» τόσο των παλαιότερων σχεδίων διάσωσης της επενδυτικής τράπεζας Bear Stearns, της ασφαλιστικής ΑΙΓ και των χρεοκοπημένων στε-

γαστικών κολοσσών Freddie Mac και Fannie Mae όσο και της πρόσφατης νέας, δραματικής κρατικής «παρέμβασης» για την αντιμετώπιση της «μαύρης τρύπας» στη Citigroup.

Ο κ. Γκάιτνερ δεν θα είναι βέβαια μόνος του σε αυτή την πύρινη προσπάθεια: στο πλευρό του θα είναι ο πρώην υπουργός Οικονομικών της κυβέρνησης Κλίντον Λό-

ρενς Σάμερς, ο οποίος ανέλαβε και επίσημα την ηγεσία του Εθνικού Οικονομικού Συμβουλίου, και ο νέος «αρχισυντάκτης» του ομοσπονδιακού προϋπολογισμού Πίτερ Ορτσαγκ, ενώ «άρωμα γυναίκας» στην ισχυρή αυτή «τρίκα» καλείται να δώσει η καθηγήτρια Οικονομικών του Πανεπιστημίου του Μπέρκλεϊ Κριστίνα Ρόμερ, η οποία ονομά-

στηκε επικεφαλής του Σώματος Οικονομικών Συμβούλων του Λευκού Οίκου.

Πάντως τόσο ο Γκάιτνερ όσο και οι Ρόμερ και Ορτσαγκ θεωρούνται «μαθητές» του πρώην υπουργού Οικονομικών του Κλίντον και αντιπροέδρου (αλλά στην πράξη «μεγάλου αφεντικού») της Citibank Ρόμπερτ Ρούμπιν, ο οποίος – παρά τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει τώρα η τράπεζά του – παραμένει πανίσχυρος οικονομικός «γκουρού» μεταξύ των στελεχών του Δημοκρατικού Κόμματος. Για να εξισορροπήσει μάλιστα την υπερβολική, όπως λένε, επιρροή του Ρούμπιν στο νέο επιτελείο ο κ. Ομπάμα επανέφερε στην ενεργό δράση έναν Ρεπουμπλικανό, τον πρώην πρόεδρο της κεντρικής τράπεζας των ΗΠΑ επί Ρόναλντ Ρίγκαν και σκληρό νεοφιλελεύθερο μονεταριστή, τον 81χρονο Πολ Φόλκερ.

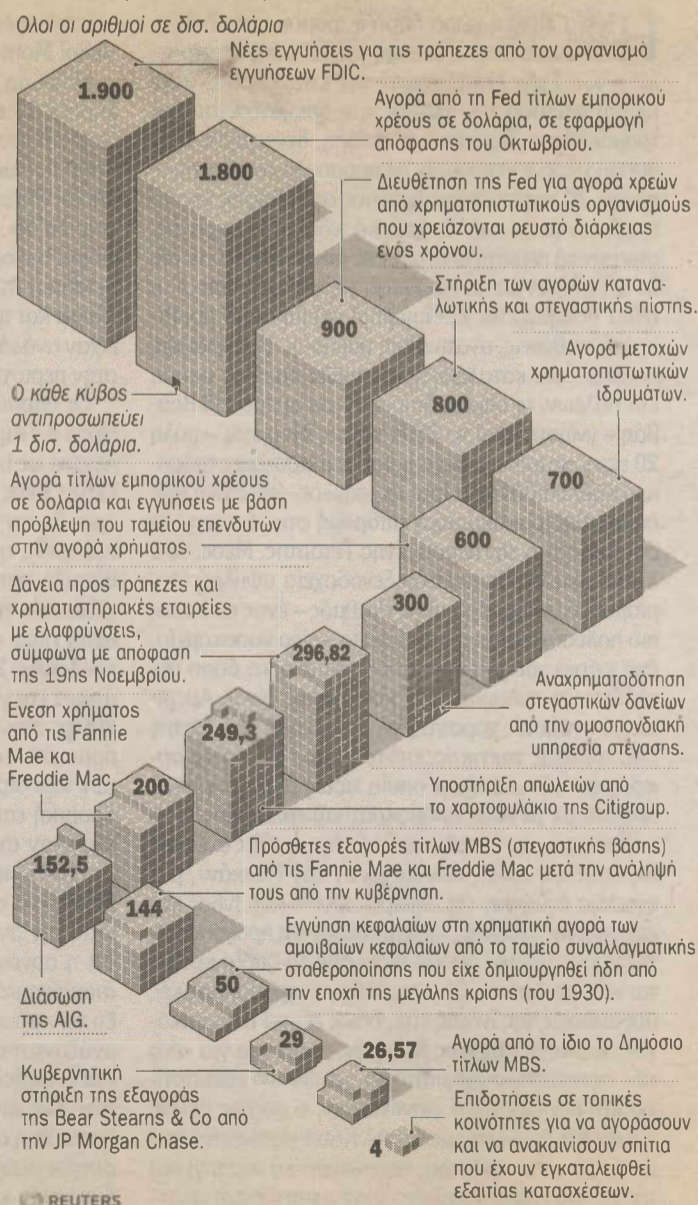
Ο κ. Φόλκερ, ο οποίος είναι ένας από τους αρχιτέκτονες των περιφημών «Reaganomics», της σκληρής αντιπληθωριστικής και απορρυθμιστικής οικονομικής πολιτικής που στην Ευρώπη ταυτίστηκε με το πρόσωπο της Μάργκαρετ Θάτσερ (και η οποία, όπως επισημαίνει το Reuters, οδήγησε την αμερικανική οικονομία σε ύφεση...), θα αναλάβει την εποπτεία της «επιτροπής σοφών» που θα συμβουλεύει τον σταθεροποίησης των χρηματαγορών και αναζήτησης τρόπων συντόμευσης της ύφεσης.

«Μυστικός» στόχος της επιλογής Φόλκερ, όμως, είναι να καθησυχάσει με την παρουσία του τους συντηρητικούς των αγορών καθώς θα αποτελέσει αντίβαρο στους θιασώτες των «Rubinomics», της πιο ελαστικής δημοσιονομικά αλλά εξίσου νεοφιλελεύθερης τάσης όσον αφορά την «απελευθέρωση» της οικονομίας από τον κρατικό έλεγχο.

Στο πλαίσιο αυτού του «κατευνασμού των αγορών» εντάσσεται και η... ύποπτη δήλωση του νέου προέδρου ότι «δεν έχει ακόμη αποφασίσει» αν θα ανακαλέσει άμεσα τις σκανδαλώδεις και προκλητικές στην παρούσα συγκυρία φοροαπαλλαγές-μαμούθ του Μπους για τους πλουσιότερους Αμερικανούς, όπως είχε υποσχεθεί προεκλογικά, ή αν θα τις αφήσει «να εκπνεύσουν φυσιολογικά», στο τέλος του 2010.

Το κόστος του σχεδίου σωτηρίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος στις ΗΠΑ

Τα δύο νέα σχέδια της αμερικανικής κεντρικής τράπεζας (Fed) για τη διευκόλυνση της καταναλωτικής πίστης και τη μείωση του κόστους των στεγαστικών δανείων έχουν ανεβάσει τον ενδεχόμενο λογαριασμό της χρηματοπιστωτικής διάσωσης για τις ΗΠΑ σε πάνω από 8 τρις. δολάρια, έστω και αν πολύ λιγότερα έχουν δοθεί ως τώρα και έστω και αν όλα αυτά δεν σημαίνει πως αναγκαστικά θα χαθούν.

REUTERS